

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
TUZLANSKI KANTON  
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA  
Broj: 127 0 K 077627 23 K 2  
Banovići, 26.05.2023. godine

### **U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!**

Općinski sud u Banovićima, sudija Sead Konjević, sa zapisničarem Selmom Bujić, u krivičnom predmetu protiv optužene M.R., kći Dž. iz B., ..., zbog krivičnog djela – Nasilje u porodici - iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, broj: T03 0 KT 0098209 21 od 17.09.2021. godine, djelimično izmijenjenoj na glavnom pretresu, dana 20.10.2022. godine, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa, dana 23.05.2023. godine, kojem su bili prisutni tužilac KT TK Tuzla, Kemal Bekrić, optužena M.R. i branilac optužene Sanjin Bandović, advokat iz Živinica, dana 26.05.2023. godine, je u odsustvu uredno pozvanog tužioca KT TK Tuzla, optužene i branioca optužene, donio i javno objavio slijedeću

### **P R E S U D U**

#### **Optužena:**

**M.R.**, kći Dž. i F. rođ. M., rođena ... godine u B., nastanjena u B., „(...)“,,

### **K r i v a j e**

#### **Š t o j e:**

Dana 08.08.2021.godine oko 11,00 sati, u „(...)“, iako svjesna da nasiljem ugrožava mir i tjelesnu cjelovitost članova svoje porodice, što je i htjela, a nakon što je u prethodnom periodu, bez ikakvog razloga istjerivala svoju sveskrvu Dž. G. iz kuće, te je konstantno vrijeđala, pa je i navedenog dana, kada su Dž.G. njen sin S.G. i njegova supruga F.G. dovezli svojim automobilom lubenicu, dinju i lijekove, te kada su poslali svog sina B.G. da odnese te stvari svojoj neni Dž.G., a u čemu mu je pomogla i kćerka od iste, I.G., pa kada je B.G. ispred kuće pozvao svoju nenu Dž.G., pitajući je gdje će joj ostaviti stvari, pa kada je Dž. G. izašla ispred kuće i stala na stepenice, ista je, a dok se takođe nalazila ispred kuće, obratila se I.G. riječima: „Ne idi ovamo, smaknut ću te“, a kada ju je Dž.G. pitala šta joj je, ova ju je uhvatila za ruku, te gurnula usljed čega je Dž.G. pala niz stepenice, te tom prilikom zadobila ozljede, zbog čega ju je njen sin S.G. odvezao svojoj kući, na koji način je ugrozila građanski mir i tjelesnu cjelovitost Dž.G.,

**Dakle**, nasiljem i bezobzirnim ponašanjem ugrozila mir i tjelesnu cjelovitost članova svoje porodice sa kojim ne živi u zajedničkom domaćinstvu,

**Čime je počinila krivično djelo – Nasilje u porodici - iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine**, pa joj sud na temelju istog

zakonskog propisa, te uz primjenu članova 49., 60. i 62. KZ F BiH, te člana 300. ZKP-a FBiH, **izriče**

### **UVJETNU OSUDU**

Kojom joj utvrđuje kaznu zatvora u trajanju **od 4 (četiri) mjeseca**, a koja se neće izvršiti ukoliko **optužena u roku od 1 (jedne) godine** ne počini novo krivično djelo.

Na temelju člana 202. stav 2. ZKP-a F BiH optužena se obavezuje na plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosu od 20,00 KM na ime sudskog paušala, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

### **O b r a z l o ž e n j e**

Kantonarno tužilaštvo Tuzlanskog kantona Tuzla, optužnicom, broj: T03 0 KT 0098209 21 od 17.09.2021. godine, optužilo je M.R., zbog krivičnog djela - **Nasilje u porodici - iz člana 222. stav 1.** Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Sudija za prethodno saslušanje ovog suda je potvrdio optužnicu, dana 08.10.2021.godine, nakon čega je osumnjičena dobila status optužene, a na ročištu o izjašnjenju o krivnji, optužena se izjasnila da nije kriva za krivično djelo koje joj se optužnicom stavlja na teret.

U uvodnom izlaganju Kantonalni tužilac je izjavio da će tužilaštvo tokom postupka dokazati da je optužena M.R. počinila radnje iz optužnice i time ostvarila obilježja krivičnog djela – Nasilje u porodici- iz člana 222. stav 1. KZ F BiH i to saslušanjem svjedoka, te čitanjem i uvidom u materijalnu dokumentaciju koja je navedena u optužnici. U završnoj riječi tužitelj je izjavio da smatra da je na osnovu dokaza provedenih od strane tužilaštva na nesumnjiv način dokazano da je optužena počinila krivično djelo koje joj se potvrđenom optužnicom stavlja na teret, na način opisan u činjeničnom opisu optužnice, koji je na glavnom pretresu od 20.10.2022. godine, izmijenjen. Na ovakav zaključak ukazuje iskaz svjedočkinje - oštećene Dž. G., ali i iskazi svjedoka – očevidaca M.G. i F.G., pa i svjedoka S.G., koji kritični događaj opisuju na gotovo identičan način, kao i svjedočkinja - oštećena. Iskazi navedenih svjedoka su u skladu sa ostalim materijalnim dokazima tužilaštva, prije svega sa uloženom medicinskom dokumentacijom na ime oštećene. Smatra, da je postupanjem, opisanim u činjeničnom opisu optužnice, optužena ostvarila sva bitna obilježja krivičnog djela koje joj se stavlja na teret. Kada su u pitanju dokazi odbrane, smatra da se iskaz optužene, koja je svjedočila u svoju korist, ne može prihvatiti, jer iz njenog iskaza proizilazi da je ona napadnuta od strane ovdje oštećene, zatim jetrve i djevera, dok iz službene zabilješke PS Banovići od ... godine, koja je uložena kao dokaz tužilaštva, proizilazi da je optužena policiji prijavila samo djevera M.G., da ju je fizički napao, a ne i jetrvu i oštećenu, što potvrđuje u svom iskazu odgovarajući na pitanje tužitelja. Kada su u pitanju materijalni dokazi odbrane, ističe, da priložene fotografije ne mogu imati odgovarajuću dokaznu snagu, jer se iz fotografija ne vidi kada su sačinjene, ko je na fotografijama, a posebno da činjenice na fotografijama imaju veze sa događajem iz optužnice i današnjim svjedočenjem optužene. Isto tako, iz medicinske dokumentacije na ime optužene, ne može se vidjeti na koji način je optužena zadobila povrede, jer ti podaci predstavljaju samo medicinske podatke o utvrđenim povredama, dok podaci iz anamneze koje je optužena dala ljekarima, ne mogu imati snagu dokaza, već je način nastanka povreda potrebno utvrđivati dokazima (svjedočenjem). Predložio je da se optužena oglasi krivom i da joj se izrekne odgovarajuća krivično pravna sankcija.

Branilac optužene nije dao uvodnu riječ, a što je prihvatila i optužena, a u završnoj riječi, branilac optužene je naveo da se događaj desio na drugi način u odnosu na opis događaja u optužnici. Optužena M.R. je napadnuta po izlasku iz kuće od strane Dž.G., svekrve i N.G., jetrve, udarcima otvorenih šaka, a potom i djevera M.G. sa drškom džogera. Nakon napada, optužena je pozvala policiju. Odbrana smatra da tužilaštvo nije izvelo dokaze koji bi mogli ubijediti sud u osnovanost optuženja, pa predlaže da sud donese oslobađajuću presudu, čijem se završnom izlaganju pridružila i optužena.

Nakon provedenog prvostepenog postupka sud je donio presudu broj 127 O K 077627 21 K od 25.10.2022. godine, kojom je optuženu oglosio krivom, te izrekao uvjetnu osudu sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i rokom provjere od 1 (jedne) godine. Protiv prvostepene presude žalbu je izjavio branilac optužene, te rješavajući po žalbi branioca optužene, Kantonalni sud u Tuzli je rješenjem, broj: 127 O K 077627 22 Kž od 20.02.2023. godine, žalbu branioca optužene uvažio, te ukinuo prvostepenu presudu i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno postupanje. U ponovnom postupku stranke su ostale kod uvodne i završne riječi i dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu u ranijem postupku, dok je svjedok S.G. ponovno ispitan.

Na glavnom pretresu izvedeni su dokazi tužilaštva i uvid i čitanje u „[...]“, a kako je to propisano odredbom čl. 296. st. 2. Zakona o krivičnom postupku F BiH, donio odluku kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz provedenih dokaza utvrđeno je da optužena M.R., zajedno sa mužem i djecom, živi na spratu porodične kuće, a u prizemlju kuće živi njena svekrva Dž.G., koju kuću su zajednički izgradili Dž.G. muž i sin S.G., suprug optužene M.R. Od .... godine, kada Dž.G. sin S.G. živi odvojeno na spratu kuće, odnosi u kući su loši, a od ... godine, kada je umro otac S.G., odnosi su još više pogoršani, jer imovina nije podijeljena. Optužena i njen muž su prijetili Dž.G. da će biti istjerana, osporavali su joj su vlasništvo na kući u kojoj zajednički stanuju. Dana, ... godine, S.G. je sa suprugom F.G. sinom B.G. dovezao majci Dž. G., koja živi u naselju ..., lubenicu, dinju i lijekove koje stvari su iz kola iznijeli njegov sin B.G. i bratišna I.G. sa namjerom da ih odnesu neni Dž.G. u kuću. B.G. je ušao u kuću, ali I.G. nije uspjela ući u kuću, jer ju je optužena držala za ruku i branila joj u kuću, govoreći joj da neće ući u kuću „smaknut ću te“. U tom trenutku je iz kuće izašla Dž. G. i rekla optuženoj: „Nećeš je smaknuti, neka mi curica da šta je ponijela“. Optužena je potom prišla Dž.G., otisnula je sa stepenica, gdje je pala na ploču i tom prilikom zadobila povrede lijeve strane od glave do noge.

Iz provedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja, sud smatra da su se u radnjama optužene stekla sva bitna obilježja krivičnog djela - Nasilje u porodici – iz člana 222. stav 1. KZ F BiH, koji propisuje, ko nasiljem, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine. Odredbom člana 2. Porodičnog člana Federacije BiH je definisana porodica tako da ista predstavlja životnu zajednicu roditelja i djece i drugih krvnih srodnika po tazbini, usvojlaca i usvojenika i osoba iz vanbračne zajednice ako žive u zajedničkom domaćinstvu. Optužena je snaha oštećene Dž.G., pa stoga ima svojstvo člana porodice, žive u jednoj kući sa podijeljenim spratovima, što upućuje na zaključak da zajednički koriste jedan dom. Iz razloga što zajednički koriste jedan dom, kod optužene je postojalo negodovanje prilikom dolaska ostale familije oštećene Dž.G., pa je optužena zabranjivala I.G., unuci oštećene, da uđe u kuću, zbog čega je reagovala

oštećena Dž.G., rekavši optuženoj da neće smaknuti I.G., što je bio razlog optuženoj da gurne Dž.G. sa stepenica i nanese joj tjelesne ozljede. Radnje iz vršenja krivičnog djela optužena je poduzela sa direktnim umišljajem, jer je bila svjesna svog djela i htjela je njegovo izvršenje, budući da je odgurnula sa stepenica Dž.G., nakon jasno upućene zabrane I.G., da neće ući u kuću u kojoj stanuje optužena zajedno sa oštećenom, čime je potvrdila da su njene prijetnje bile ozbiljne. Uračunljivost optužene nije dovedena u pitanje, zbog čega je sud optuženu oglasio krivom.

Iskaze svjedoka Dž.G., S.G., M.G. i F.G., sud je prihvatio objektivnim, jer su međusobno saglasni u tvrdnjama da je optužena dana ... godine, spriječila ulazak I.G. u kuću u kojoj žive optužena i oštećena Dž.G., nena I.G., a kada je iz kuće izašla Dž.G. na stepenište da uvede I.G., optužena ju je gurnula sa stepenica na pločnik i travu, gdje je zadobila povrede. Iskazi navedenih svjedoka su također saglasni sadržaju Izvoda iz protokola „(...)“, kao i Službene zabilješke PU Banovići, broj: ... od ... godine. U izjavi svjedoka Dž.G., dat na Zapisnik PU Banovići, broj: ... od ... godine, svjedokinja je navela da joj je optužena rekla: „ne idi ovamo, smaknut ću te“, a na glavnoj raspravi pojasnila da su te riječi optužene bile upućene I.G., kojoj je optužena zabranila ulazak u kuću, na što je svjedokinja odgovorila optuženoj: „nećeš je smaknuti“, a koje navode su potvrdili svjedoci M.G. i F.G., pa sud prihvata iskaz svjedoka dat na glavnom pretresu. Iskaze S.G. i S.G., sud nije posebno cijenio iz razloga što nemaju neposrednih saznanja o događaju od ... godine, kada je optužena gurnula oštećenu Dž.G., pa kao takvi ne mogu biti od odlučujućeg značaja u rješavanju ove krivično pravne stvari. Iskaz optužene M.R., ispitane u svojstvu svjedoka, sud nije prihvatio objektivnim jer je vrlo pristrasan i neobjektivan, sračunat na oslobađanje od krivične odgovornosti za poduzete radnje od ... godine. Optužena nije ni pokušala da dovede u sumnju iskaz svjedoka Dž.G. i M.G, koje su tvrdile da je optužena grubo zadržala I.G. pri ulasku u kuću, gdje stanuju optužena i oštećena, a potom sa stepenica gurnula Dž.G., nego je govorila o napadu izvršenom nad njom od strane Dž.G., N.G., jetrve M.R. i djevera M.G., dok u Službenoj zabilješci PU Banovići, PS Banovići, broj: ... od ... godine, je navedeno da je optužena M.R. iz ..., putem telefona, dana ... godine, prijavila djevera M.G., da ju je dana ... godine, u kućnom dvorištu fizički napao i pretukao drvenom motkom, te joj nanio povrede. Dakle, pristrasnost iskaza optužene proizlazi iz činjenice što je na glavnom pretresu navela da ju je, pored M.G., napala i Dž.G. i N.G., koje u prijavi nisu navedene, a što upućuje na zaključak da na ovakav način želi da umanjí svoju krivičnu odgovornost za radnje navedene u optužnici, ne dovodeći u vezu svoje ponašanje i poduzete radnje prema oštećenj Dž.G., a što je suština krivično pravnog spora u ovom predmetu.

Na okolnosti povređivanja optužene od strane Dž.G. i N.G., te M.G., odbrana je predložila saslušanje svjedoka S.G., S.G., N.M., S.M., S.G. i vještačenje po vještaku medicinske struke, koje prijedloge je sud odbio, kao nepotrebne, jer nisu relevantni za odlučivanje u ovom predmetu, budući da je oštećena Dž.G., a ne optužena. Ako je optužena oštećena, to može biti eventualno predmet drugog postupka, a ne ovog. Iz navedenog razloga, sud nije posebno cijenio ni fotografije, predložene kao dokaz odbrane na okolnost povređivanja optužene, jer iste nisu validan dokaz, budući da nema datuma na fotografiji, niti postoji negativ kao dokaz originalne fotografije, ne raspoznaje se lice, odnosno identitet osobe kojoj su nanesene povrede, te se ne može dovesti u koleraciju sa navedenim događajem. Sud, dakle, nije prihvatio dokaze odbrane, tj. saslušanje predloženih svjedoka, vještačenje na okolnosti povrede optužene, niti cijenio materijalne dokaze o povređivanju u vidu specijalističkih nalaza medicinske struke iz razloga što nastale posljedice kod optužene nisu posljedica fizičkog kontakta optužene i oštećene Dž.G., da bi se optužena eventualno branila da je postupala u nužnoj odbrani ili u krajnjoj nuždi. Optužena navodi u

svom iskazu na glavnom pretresu da je izašla kroz hodnik ka izlaznim vratima kuće da izađe napolje gdje su je dočekali svekrva Dž.G., jetrva N.G. i djever M.G., gdje su je svekrva i jetrva udarale šakom, a djever motkom od džogera. Optužena ne navodi povod zašto je napadnuta, šta joj je uradila oštećena Dž.G., da li je prema njoj poduzimala kakve radnje, napada ili odbrane, nego neodređeno navodi da ju je zajedno sa N.G. udarala šakom, bez navođenja u koji predio tijela, kao da se optužena sama povrijedila i da nema doprinosu optužene u povređivanju oštećene Dž.G.. Prema tome, optužena se ne može braniti nastalim povredama kod činjenice da prešućuje povredu Dž.G. za koju se ona kao optužena tereti. Iz navedenih razloga predloženi dokazi odbrane ne predstavljaju relevantne dokaze za odlučivanje u ovoj krivično pravnoj stvari, zbog čega je sud odbio izvođenje predloženih dokaza.

Pri odlučivanju o vrsti i visini krivične sankcije, sud je imao u vidu da je za krivično djelo – Nasilje u porodici – iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, propisana je novčana kazna ili kazna zatvora do jedne godine, olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje stoje na strani optužene i počinjenog djela, a koje utiču da kazna bude manja ili veća. Od olakšavajućih okolnosti na strani optužene, sud je našao i cijenio da je neosuđivana, porodična, majka dvoje djece, da se korektno ponašala tokom suđenja, dok otežavajućih okolnosti kod optužene sud nije našao. Sud je mišljenja da je izrečena uvjetna osuda sa utvrđenom kaznom zatvora u trajanju od četiri mjeseca sa rokom provjere od jedne godine za optuženu M.R., primjerena i da će se s takvom kaznom postići svrha kažnjavanja da optužena ubuduće neće činiti krivična djela.

Na temelju člana 202. stav 2. ZKP-a F BiH optužena se obavezuje na plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosu od 20,00 KM na ime sudskog paušala, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Zapisničar  
Selma Bujić

**SUDIJA**  
Sead Konjević

**POUKA O PRAVNOM LIJEKU:** Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli putem ovog suda u roku od 15 dana od dana prijema prijepisa iste. Žalba se podnosi u 4 istovjetna primjerka za sud i za stranke.